

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus Juridicus Ad Librum III. Decretalium Gregorii IX.
Clericorum in communi, nec non Prælatorum, ac
Capitulorum in specie obligationes, & jura complectens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

Pars III. De Divisione, & Dismembratione beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63800)

queunt, neutiquam supprimenda, sed cum omnibus oneribus, & emolumentis ad alias potius Ecclesias transferenda esse in jam erecta, vel erigenda Al-

taria, seu Capellas sub iisdem invocationibus, de quo plura in *Tit. de Edific. vel reparand. Eccles.* suo tempore dicitur.

P A R S III.

De Divisione, & Dismembratione beneficiorum.

§. Unicus.

Quid Divisio? Quid Dismembratio beneficiorum? Et ex quibus causis utraque fieri possit?

32. Quid intersit inter divisionem, & dismembrationem beneficii? 34. Utraque regulariter est prohibita. 35. Requiritur eadem solemnitas, quæ in alienatione bonorum. 36. Quæ causa sufficiens ad faciendam divisionem? 37. Tria insuper in divisione beneficiorum observanda, quæ enumerantur. 38. Cur in Decretalibus frequentius prohibeatur beneficiorum suppressio, quàm eorum unio, ex Bæbmero ratio, & causa refertur. 39. Cur Ecclesia protestantium se dividerit ab unitate Ecclesie, ratio ex S. Augustino redditur.

33. **D**ivisio beneficiorum fieri dicitur, quando ex uno beneficio duo constituuntur. *Dismembrationem* fieri dicimus, quando titulo unius beneficii illæso remanente, fructus ejusdem duntaxat separantur, & alteri beneficio applicantur. P. Reiffenstuel *h.t.* §. 2. n. 21. §. 24. Castropalao *part. 2. Tract. 13. §. 10. num. 1. §. 3.*

34. Utraque regulariter est prohibita per *cap. 8. 20. 26. §. 36. de Præbend.* Si tamen causa justa interveniat, cessat prohibitio *cap. 3. de Eccles. adific. Conc. Trid. Sess. 21. de Reform. cap. 4.* ubi expressè statuitur, quod si ob locorum distantiam Parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & Divina officia audienda accedere non

possint, Episcopis liceat, invitatis etiam Rectoribus juxta formam *d. cap. 4.* novas Parochias constituere, assignata Presbyteris noviter erectæ Ecclesie præficiendis arbitrio Episcopi congrua portione ex fructibus Ecclesie matricis, & si necesse fuerit, etiam populus ad suppeditandos sumptus, qui ad congruam sustentationem dictorum Sacerdotum necessarii fuerint, compelli possit.

Itaque requiruntur hæc eadem causæ, & solemnitates, quæ aliàs in alienatione rerum Ecclesie, ut consensus Capituli, vocatio Rectoris, aut defensoris &c. per *cap. 1. de rebus Eccl. alien. in 6. Garzias part. 12. cap. 3. latè Lotter de re Benefic. lib. 1. Quest. 28. n. 5. §. seqq.* Patroni tamen consensum, si

I i

be-

beneficium sit patronatum, non quidem de necessitate, de honestate tamen requirendum putat Panormit. qui, si sine iusta causa *divisio*, aut *dismembratio* fiat, contradicere potest. *per c. 31. C. 16. Q. 7.* quod itidem tenendum de consensu Parochianorum, aut prioris Rectoris Ecclesie, seu Parochi, qui simpliciter non requiritur. Concil. Trid. *cit. cap. 4.* citandus tamen, & audiendus erit, si rationabilem forte contradicendi causam habeat. Piafeciis *in Praxi Episc. cap. 5. num. 1.*

36 Sufficiens autem causa erit periculum animarum oriens ex distantia locorum, & difficultate itinerum, cum nempe infantes moriuntur sine Baptismo, infirmi sine Sacramentis, aut fani diebus Dominicis, & Festivis Missam audire nequeunt. Imò Lotter *d. quest. num. 52.* resolvit, solam pinguedinem unius, & exilitatem reddituum alterius Ecclesie sufficere posse ad *divisionem*, aut *dismembrationem*, cum ex defectu reddituum vix acquirantur idonei ministri, illorum verò abundantia Parochis nonnunquam luxuriam, & vanitatis ansam præbeat. Quod si tamen loci distantia, aut ipsius Ecclesie angustia aliter possit succurri, putà amplificando eandem, aut novam ædificando, *dismembrationi* locus haud erit, cum eam sola necessitas licitam faciat. *c. 1. de rebus Eccl. non alien.* Lotter *d. quest. num. 29.* Minus sufficet populi auctus numerus, si per plures ministros administrari possit. Concil. Trident. *d. Sess. 21. cap. 4.* Vid. Barbof. *ad cit. cap. Trid.*

37 Tria insuper in divisione beneficiorum attendenda esse per *cap. 3. de Eccl. adific.* monet Lotter *d. Q. 28. n. 51.*

I. Ut in erectione talis novæ Parochie jus præsentandi reservetur Rectori Ecclesie *matricis*, à qua fit *dismembratio*, supposito tamen, quod de suo quidquam contulerit, ut limitat cum Garzia *part. 5. cap. 9. num. 57.* Barbof. *in Collect. ad cit. cap. 4. Trid. num. 13.* quia ad acquisitionem *Juris patronatus* dos debet tempore foundationis assignari, non verò post eam, ut cum aliis docet Garz. *cit. cap. num. 58.* II. Ut novo Rectori pro sustentatione assignentur congrui redditus. Et III. ut competens honor Ecclesie matri reservetur, id est, annua quædam pensio, arbitrio Episcopi moderanda, in signum subjectionis.

Quærit jam Boehmerus, *ad tit. de Præbend. §. 206.* cur in Decretalibus plures Canones reperiantur, qui prohibent beneficiorum *divisionem*, quam *unionem*? & sic sibi respondet: *UNIONES magis inserviunt commodiori, & elegantiori vitæ Clericorum, questum augment, potentiam firman, & dominiatui inserviunt: interim quia in fraudem Canonum, ut plurimum tendunt, dicuntur DICIS GRATIA prohibita, sed ex praxi antiquissima, & frequentissima ad res licitas, permissas, & non prohibitas relata. Econtrario beneficiorum sectiones, & divisiones vires Clericorum diminuunt, commodiorem viam impediunt, potentiamque eorum deprimunt, id quod SALUTI ECCLESIE in sensu vulgato acceptæ, è diametro adversatur. Nec enim hodie amplius Episcopi modico contenti sunt, sed Principum more vivunt. Canonici, & Capitulares, reliquitque Prelati illorum vestigiis insunt, deterioris conditionis esse recusantes, qui omnes tamen tot redditibus super-*

per suis abundant, ut rei Ecclesiastica expedit, divisiones illis imperare, & redditus superfluos usibus melioribus applicare. Habes argumenta prohibita divisionis, simulque rationis disparitatem, quod tam frequentissima occurrant uniones, sectiones vero rarissima occurrant

39 Boehmere, dic etiam nobis, quare Ecclesia protestantium opera MARTINI LUTHERI se divisit à Communionem Ecclesie Catholice? Respondebis, scio, quia Juris-Consultus cum Paulo Juris-Consulto in l. 26. ff. de Servit. præd. Urban. propter immensas contentiones, quas omnium temporum hæretici excitare soliti sunt, plerumque res ad divisionem pervenit, bene respondi. Audi nunc etiam, quid S. Augustinus de hac Divisione sentiat. Ille quippe, Serm. 265. in die Ascension. super illa verba Pauli Apostoli ad Rom. 5. Charitas DEI diffusa est in cordibus nostris, sic commentatur: Charitas ista non tenetur, nisi in unitate Ecclesie. Non illam habent DIVISORES: sicut dicit Apostolus Judas, cap. 1. HI SUNT, QUI SEIPSOS SEGREGANT, ANIMALES, SPIRITUM NON HABENTES. QUI SEIPSOS SEGREGANT: Quare segregant? QUIA ANIMALES, SPIRITUM NON HABENTES. Ideo desuunt, quia coagulum non habent charitatis. Ipsa charitate plena est gallina illa propter pullos infirmata, cum pullis humillians vocem suam, extendens alas suas: QUOTIES, inquit, VOLUI COLLIGERE FILIOS TUOS? Colligere, non divi-

dere. QUIA HABEO, inquit, ALIAS OVES, QUÆ NON SUNT DE HOC OVILI: OPORTET ME ET IPSAS ADDUCERE, UT SIT UNUS GREX, ET UNUS PASTOR. Merito non audivit fratrem contra fratrem interpellantem, & dicentem: DOMINE, DIC FRATRI MEO, DIVIDAT MECUM HÆREDITATEM. DOMINE, inquit, DIC FRATRI MEO. Quid? DIVIDAT MECUM HÆREDITATEM. Et Dominus, DIC HOMO. Quare enim vis dividere, nisi quia homo? Cum enim dicit alius, EGO SUM PAULI; ALIUS AUTEM, EGO APOLLO: NONNE HOMINES ESTIS? DIC HOMO, QUIS CONSTITUIT ME DIVISOREM HÆREDITATIS INTER VOS? Colligere veni, non dividere. IDEO, inquit, DICO VOBIS, CAVETE AB OMNI CUPIDITATE. Cupiditas enim cupit dividere, sicut charitas colligere. Quid est autem, CAVETE AB OMNI CUPIDITATE, nisi implemini charitate? Nos charitatem pro captu nostro habentes, interpellamus Dominum contra fratrem, sicut & ille contra fratrem: sed non hac voce, non hac postulatione. Ille enim dixit: DOMINE DIC FRATRI MEO, DIVIDAT MECUM HÆREDITATEM. Nos dicimus, Domine, dic fratri meo, teneat mecum hereditatem. Hæc ergo est genuina ratio, quare in Ecclesia nostra frequentius prohibeantur divisiones, non item uniones.

DEBE (o) DEBE